

- току подир писателите на великата съветска страна.

С особена любов монголците разгръщат романа "Тютюн" на Димитър Димов. Това бе казано и в доклада на Д.Тарва, когато се откри ваше в кинотеатър "Арат" Седмичката на българската литература. Но аз го почувствувах най-добре на следващия ден, когато в големия Уланбаторски промкомбинат се състоя читателска конференция, посветена само на романа "Тютюн". Читателската конференция бе открита от началника /директора/ на комбината, той говори само шест или седем минути, но от казаното стана ясно, че е чел произведението, че се вълнува от съдбата на героите на Димитър Димов, че романът значително и увеличил симпатиите му към далечна и непозната България. След това доклад за романа прочете др. Г. Амар, отговорен работник в Министерството на културата. Веднага стана ясно, че и той се е вълнувал над страниците на романа, че прочетеното го е подтикнало да потърси и други книги за България, че в бъдеще ще търси още по-усърдно творби на български белетристи. Там взе думата и Ш.Доржготов, преводачът на романа.

- Аз не знам български - заяви другарят Доржготов, - аз ползвах руския превод на романа. Но си набавих и екземпляр на български. Упорито и дълго трябва да се работи за превода на таково обемисто произведение, но продължителната работа не ме отекчи, не ме умори. С всяка преведен^а страница в мен се събуждаше по-голям интерес, желанието ми за труд нарастваше, драго ми ставаше, че научавам много български думи, че навлизам в красивите лесове на една братска литература, която има творци като Димитър Димов - писател с огромна култура, с пленяващо майсторство...

Взеха думата и обикновени работници, и инженери, и партийни работници. Беше несъмнено, че десетки и десетки монголци от промкомбината са прочели романа, мнозина изявиха недоволство, че библиотеката не е набавила достатъчно много екземпляри, за да могат и те да прочетат тази интересна книга. Неколцина станаха и ме запитаха какви други произведения има Димитър Димов, отправиха мол-